

VAN WIEG TOT GRAF

Verdriet en geluk wisselen elkaar af. In deze rubriek het verhaal achter een familiebericht. Als bekende mensen overlijden, wordt hun leven in een necrologie beschreven. Maar ook onbekenden hebben een leven geleid dat een verhaal vertelt.

CLAUDIA LANGENDOEN

Ze hoorde elke valse klank Marianne Simonis (1949-2012)

Als iemand alles uit het leven heeft gehaald, dan is het Marianne Simonis wel. De Rotterdamse was een levensgenieter. Zij hield van mensen en gezelligheid, uitgebreide verjaardagsfeesten en afspreken in de kroeg. Haar interesse in anderen, haar opgeruimde karakter en positieve levensinstelling typeerden Simonis, pianostemster van beroep.

Op 29 mei overleed Marianne - 62 jaar daarvoor geboren in Charlois - na een slopende ziekte. Zelfs in de drie jaren waarin ze ziek was, genoot ze nog van het leven. Ze klaagde niet, ontving tot op het laatste moment in haar gezellige stadstuintje waar ze jarenlang zo veel verjaardagen met lekker eten en een goed glas wijn had gevierd.

Marianne verstond de kunst energie over te brengen op anderen. De boodschap 'mijn zoon is ondergegaan' die haar levenspartner Elly Sprenger achterliet op haar rouwkaart is veelzeggend.

En zo voelt het gemis niet alleen voor Elly, maar voor veel meer mensen van wie Marianne hield. Zoals haar dierbare moeder (haar vader is overleden), haar drie zussen, zeven neefjes en één nichtje, Elly's zoon en dochter en Elly's kleinkinderen voor wie Marianne ook als een oma was.

„Marianne kon heel goed luisteren,” zegt Elly, die 28 jaar met haar samenleefde. „Ze bleef vaak als ze klaar was nog een kwartiertje praten bij haar klanten. Ze had een sociale functie. Dat deed ze niet bewust, zo was ze gewoon. Ze kwam als pianostemmer veel bij de mensen thuis.”

Met haar overlijden verdween de laatste telg van drie generaties pianostemmers- en reparateurs. De familie Simonis was een begrip in Rotterdam en omgeving. Talrijke platenzaken bezaten zij. Mariannes opa was pianohandelaar, pianostemmer en reparateur, haar oma had een winkeltje in muziekinstrumenten. De

Marianne Simonis was de laatste van drie generaties pianostemmers en -reparateurs. Vaak bleef de Rotterdamse na het stemmen nog een kwartiertje napraten met haar klanten. PRIVÉFOTO

broers Cor en Joop traden in hun ouders voetsporen. Mariannes vader Cor ging de muziekhandel in en opende filialen op onder andere Binnenweg, Stadhoudersweg, Dorpsweg, Frits Ruysstraat en in Brielle en Dordrecht. Marianne werd filiaalhoudster aan de Stadhoudersweg en Frits Ruysstraat, maar legde zich later volledig toe op het pianostemmen.

SJOUWEN

„Ze ging omtrent haar 27ste naar de piano-opleiding in Amsterdam,” vertelt Elly. „Daar zaten natuurlijk alleen maar jongens op en het was voor een vrouw moeilijk om werk te vinden. ‘We hebben geen damestoilet’, kreeg ze bij afwijzingen zelfs als excuus te horen.” Uiteindelijk durfde de

Oproep

Is er in uw omgeving iemand overleden die niet mag worden vergeten? Wilt u die persoon een bijzonder eerbetoon geven in deze rubriek? Of wilt u vertellen over uw bruiloft? Mail ons: rd.wiegtotgraf@ad.nl of bel met de redactie: (010) 4004367.

chef werkplaats bij Van Urk Pianohandel het aan. ‘Bewijs je maar’, zei hij om eraan toe te voegen dat hij haar niet anders zou behandelen dan de mannen. En dus sjouwde Marianne met piano's. „Ze werkte zich in het zweet, maar leerde daar wel het vak. Later begon ze voor zichzelf.”

In een mum van tijd zette de pianostemster een bloeiend bedrijf op. „Ze kon echt heel goed

stemmen,” zegt Elly. „Ze hoorde tijdens concerten goed of een piano slecht was gestemd.”

Marianne was ook een expert in het ontdekken waar mooie optredens waren of leuke films werden gedraaid. „Mijn leven was rijk met Marianne,” zegt Elly. „En al is haar zoon ondergegaan: haar stralen laten een gouden spoor achter en dat zullen we altijd blijven voelen.”

DE BRUILOFT Bewolkte lucht zorgt voor mooie huwelijksfoto's

Veel goeds voorspelde het weer niet voor de 22ste juni. Maar het viel uiteindelijk alles mee op de trouwdag van Xander Buijk (28) en Martine van Oudheusden (26) uit Zuid-Beijerland. „De bewolkte lucht heeft voor heel mooie foto's gezorgd,” zegt Martine over de dag die zij en Xander met hun gezelschap doorbrachten in Willemstad. „We wisten al heel lang dat we graag in het Mauritshuis wilden trouwen.”

Xander, in het dagelijks leven douanedecarant, en reisadviseuse Martine kennen elkaar al zo'n dertien jaar. Eerst waren zij goede vrienden, maar na een avondje stappen in uitgaanscentrum de Eendrachtshoeve was de verkering een feit. „Dit jaar zijn we tien jaar samen.” Dat vonden beiden een mooi moment om in het huwelijksbootje te stappen.

„Xander vroeg mij vorig jaar ten huwelijk in Limburg, in de kasteeltuin van Kasteel Vaalsbroek waar we logeerden.” Na hun perfecte huwelijksdag vertrok het kersverse paar naar Bali voor de huwelijksreis. Ook die was geweldig, vertelt Martine. „Bali is duidelijk een huwelijksreisbestemming. „Overal waar we kwamen, lag er een attentie op de kamer, zoals een honeymoon-taartje.”

Bewolkte luchten op de trouwfoto's van Xander en Martine. PRIVÉFOTO

JONG

Jamina (11) vindt bloed heel interessant

LIEKE EERLAND

Hoe heet je?

„Ik heet Jamina Bouaouiouch en ik ben 11 jaar. Ik woon met papa, mama, twee zussen, twee broers en mijn kleine broertje in Rotterdam.”

Wat wil je later worden?

„Doktersassistente. Omdat ik van bloed houd.”

Hoe ziet je kamer eruit?

„Ik slaap in een stapelbed. Ik slaap met mijn zussen op een kamer. Dat is gezellig, want we praten altijd.”

Wat zijn je hobby's?

„Voetballen, in de tuin werken en rekenen. Ik ga vaak naar Het Kinderparadijs, daar hebben ze moestuintjes en planten.

Ik heb nog niks gegeten uit de tuin, want alles moet er nog groeien.”

Houd je van muziek?

„Call on me van Hannah Montana is mooi. Ik houd van zingen, maar alleen onder de douche, op de wc of als ik mijn haren kam. Als er niemand bij is.”

Wat kijk je op tv?

„Big Time Rush, iCarly, Spangas, het Huis Anubis, Goede Tijden Slechte Tijden. Geen ziekenhuisseries. Daar zie je nooit bloed.”

Wat is je ringtone?

„Ik had eerst een telefoon, maar mijn zus heeft hem afgepakt.”

Heb je een huisdier?

„Nee, alleen mijn zus, haha. In ons huis in Marokko hebben we een konijn. En koeien, paarden, eenden, kippen en schapen.”

Jamina wil later graag doktersassistente worden. FOTO LIEKE EERLAND

Waar moet je hard om lachen?
„Bloopers. Als iemand een trucje wil doen, maar het mislukt.”

Als kinderen mij pesten, sla ik direct.”

Ben je wel eens verdrietig?

„Wel eens, maar niet echt om iets. Ik moet meer lachen dan dat ik verdrietig ben. Of ik ben boos.

Wat zou je doen met een miljoen?

„De helft geven aan Afrika. En de rest zou ik aan mijn moeder geven. Ik hoef zelf niks.”